

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. évf. 10. szám

2005. OKTÓBER

Az Egyház mint Szent Nemzet

Az Eukarisztia évének újlaki lezárásaként, két héttel a Nemzeti Eukarisztikus Kongresszus előtt hallgathattuk meg Anzelm atya előadását. A tanítást a szokásosnál is élénkebb érdeklődés kísérte. A zsúfolásig megtelt Szent Erzsébet terem ajtaját ki kellett nyitni, sokaknak már csak az előtérben jutott hely.

Az Eukarisztia szíve az Egyháznak; Jézus Krisztus valóságos testét és valóságos véréát az Anyaszentegyházra bízta. Egyházunk az apostolok sziklaalapján áll. Az üdvösség továbbadására alapította Jézus Krisztus. *Az Egyház azoknak a Krisztus-hívőknek Jézus Krisztus által életre hívott közössége, akik minden tettükben a krisztusi életideált akarják megvalósítani.* – Ki tehát az Egyház? Az Egyház élő tagjai mi saját magunk vagyunk. Ne soroljuk elvárásainkat; magunkon kezdjük a megjobbítását!

Egyházunk egy, szent, katolikus, apostoli – valljuk a Hísekegyben. Megszentelt emberek közössége. *Olyan emberekből áll, akik szentek akarnak lenni.* Nem mindig sikerül? Ha van célunk, a remény miatt érdemes harcolni. A szentté válásban segít bennünket az intézményrendszer a maga „kegyelmi hálójával” a szentségek erejében.

Jézus Krisztus létrehozta az új Izraelt; minden embert meghívott egy új életre. Krisztus halálára és feltámadására keresztelkedtünk meg. Meghaltunk a bűnnek, és az Életnek élünk. Ez az Élet maga Krisztus. Szent nemzet alakul. *Nemzet: a nép közös céllal rendelkező egysége.* Krisztus titokzatos testének úgy vagyunk tagjai, hogy neki élünk. Minden korcsoportnak ugyanaz a célja: szent legyen. A szentté válás - folyamat. Ahhoz kell hasonlítanunk, akinek Isten elképzelt bennünket.

Minden napunkat reménnyel és bátorsággal kezdjük! A reggeli ima azért nagyon fontos, mert már az első gondolatunkat az Igazságnak szentelhetjük. Örömteli napkezdést kívánva zárta előadását az atya.

Anzelm atya, köszönjük a reményt adó tanítást!

Tarján Mária

Október 8:

Újlaki szentek: Magyarok Nagyasszonya

Templomunk 80 évvel ezelőtt festett és nemrégiben restaurált mennyezeti képei között legelől, a diadalíven láthatjuk Árpád-házi szentjeink körében Szűz Máriát a gyermek Jézussal. A Madonna királynóként helyezkedik el a királyi szentek között, az ország fölötti uralmát jelzi a kis Jézus kezében lévő jogar. Az ország attribútumai közül ott látható még a kettőskereszt és a gyászfátyollal borított, korona nélküli magyar címer. Rakksányi Dezső, a festő 1925-ben így utalt az ország politikai helyzetére. Beszédes ötlete, hogy a Gyermekek mintha éppen leráncigálná a fátylat a címerről...

Magyarország *Regnum Marianum*, Mária országa, Szűz Mária *Patrona Hungariae*, Magyarország védőszentje. E kifejezések alapja Szent István király országfelajánlása majd ezer évvel ezelőtt. Mária tisztelete a következő évszázadokban is nyilván elevenen élt a magyar keresztények körében – gondoljunk csak az Ómagyar Mária-síralomra -, de speciális Magyarok Nagyasszonya-kultuszról kevés nyom, egy-egy templomi falfestmény tanúskodik csupán. Az évezred derekán mintha a török veszedelem hatására erősödne fel a magyarság kötődése védőszentjéhez, ezt elsőként Vásárhelyi András Cantilénájának (1508) utolsó előtti strófája tanúsítja: *Halottaknak megszabadejtője, / Törököknek megnyomorajtője, / Kerályoknak jó tanácsadója, / Magyaroknak megoltalmazója!*

A török elleni harci sikerek már a barokk korra, Lipót császár uralkodásának idejére esnek. A császár 1693-ban a Nagyboldogasszony ünnepét követő napon a bécsi Stefanskirchében ünnepélyesen megismételte István király felajánlását. Erről a kevéssé ismert, és nyilván politikai jelentőséggel is bíró aktusról beszámolvva Telek József XVIII. századi ferences hitszónok így adja vissza a császár szavait:

„Én, Leopold, a te alázasat szolgáló, leborulván isteni Felséged előtt, örök hálát adok, hogy a te karjaidnak nagy erejével az Ausztria határaitól ama rettenetes Pogányok táborát elűzted, és a Szent István által Szentséges Anyádnak ajánlott Országot nekem kegyesen visszaadtad. Hálát adok örökké, és a visszaadott Magyar Országot én a te Szentséges Anyádnak, az Egek Királynéjának és magyarok nagy Asszonyának ismét ajándékozom, adom, feláldozom, és egészen az ő óltalma alá ajánlom.” (Szilárdfy Zoltán nyomán)

Minden bizonnyal e korban vált általánossá a Magyarok Nagyasszonya tisztelete hazánkban. Ezt nagymértékben elősegítették a széles körben tejesztett szentképek, melyek Szent István vagy Lipót császár országfelajánlását vagy a magyar szentek körében trónoló Miasszonyunkat ábrázolták. Szent István, Szent Imre és Szent László sok képen a bibliai háromkirályokra emlékeztető helyzetben, mintegy magyar változatukként jelenik meg.

Magyarországnak a millennium évében lett saját Mária-ünnep: Vaszary Kolos hercegprímás erre irányuló kérését XIII. Leó pápa teljesítette. Az ünnep napja kezdetben október második vasárnapja volt, 1914-ben rögzítették október 8-ára. Tagadhatatlan, hogy olykor politikai szándékok is kapcsolódtak a Patrona Hungariae-kultuszhoz; érthető, hogy a Trianonba beleroppant ország is a Magyarok Nagyasszonyához fordult vigaszért. Ennek az érzésnek köszönhető a mi mennyezeti képünk, de a Rezső téren 1931-ben felépült hatalmas Magyarok Nagyasszonya templom is (melynek plébánosa hajdani káplánunk, Varga M. Péter atya).

Domina Magna Hungarorum a titulusa annak a kápolnának is, amely a Szent István alapította római magyar zarándokház és kápolna utódjaként 25 évvel ezelőtt létesült a Szent Péter bazilika atemplomában. A negyedszázados jubileum alkalmából a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia október 8-ára római zarándoklatra hívja a katolikus hívőket.

Szaszovszky József

Beüzetés a (Szlovák) Paradicsomba

Az első Hangyatábor, ahol idegennyelvi tudásunkat is csillogtatnunk kell, gondoltam. Szeptember 5-én indultunk a Keleti pályaudvarról. Az 5.45-ös találkozás és az előtte tomboló nyár megtette hatását: az utat szinte mindenki végigaludta. Az első nap az érkezés és elhelyezkedés napja volt. Hrabusicén (Káposztafalva) laktunk, és egy nagyon kedves hölgy fogadott minket, egy kis szépséghibával: egyetlen szót sem tudott semmilyen nyelven a szlovákon kívül. Nem baj, lényegtelen, Petinek kézzel-lábbal sikerült mindent megértetnie. Azt, hogy lovagolhatunk, vagy hogy nem zavar minket, ha a kutyát kiengedik, nem is volt nehéz, de már azt, hogy elfogyott a WC-papír...

A tábor témája az Önismeret volt, amit Rita és Márti készített elő, és tartott meg. Kaptunk jelvényt is (nem is akármilyet), amit idén először Ildi készített nekünk, megcsillogtatva nyakláncainkat és tifáni- (Ildi, hogy írják?) tudását. 2. nap: Suchá Belát tekintettük meg, lábunk alatt csobogott a víz, fejük felett egy héten keresztül sütött a nap, körülöttünk hegyek magaslatok (költői, mi?). De tényleg, hihetetlen szép hely, aki szeretne találkozni a természet elemi erejével, ide jön. (Már ha nem hozzám egy pofonóért.) Aztán Hernád-áttörés, Klástoriko, Obrovsky vodopád és Velky Sokol. Erről mit is mondhatnék többet, ki ne ismerné ezeket a szavakat... Gyönyörű sziklaszirten találtuk magunkat szerdán, ahol többen repülni próbáltak, vagy fejjel lefelé csodálták a tájat, pénteken a víz-esést centiméterekről csodálhattuk meg, és még lovagolni is engedtek a háziak, mi kell még? Mondjuk egy hihetetlen nyitott társaság (ezt Rita kedvese mondta, aki első ízben, de reméljük nem utoljára csatlakozott hozzánk), egy héten át tartó remek hangulat és a laza kedély melletti mély és komoly beszélgetések. A két „pihenőnapon” megnéztük Löcsét és Kassát, és megízleltük a karamellás pizzát, valamint hazafelé az édesített popcorn. A szlovákokról pedig annyit: bár nem tudnak nyelveken, nyitottak és barátságosak, Kassán pl. a buszsofőrök mindig felvettek indulás után is, az egyik néni beszállt frizbizni, míg egy bácsi felhívta egy magyar barátját, hogy útbaigazítást adjon...

A tábor szervezője Munkácsi Peti volt, aki már a vízi túrán is megmutatta szervezői tehetségét, de azt hiszem, idén ezt is felülmúlta! Az ideit táborát már tényleg nehéz lesz überelni, bár ha belegondolok, azért Miami se lesz rossz... Amikor hazaértünk, a peron szemetesében vicces dolgot láttam. Hangyák mászkálnak a paradicsomban? Ki látott már ilyet... *Smaty!*

Udvary Ferencné Farnek Zsuzsanna

Újlaki arcok

Azt, hogy Isten van és szeret, sőt irányít, akkor tapasztaltam meg először, amikor Újlakon kötöttünk ki az Ő jóvoltából. Igaz, hajdan már szüleimet, sőt nagyszüleimet is erős szálak fűzték Pálfi tiszteendő úrhoz. De mi hatalmas, fél országot átfogó, hajmeresztő kalandokban bővelkedő kitérő után kerültünk vissza Újlakra. És itt örömmel fogadtak minket. Ezzel kezdetét vette lelki fejlődésünk is, amire már régóta szívből vágyódtunk. Minden gyerek megkapta azt, aminek addig híján volt: Gergő a keresztséget, a három lány a hittanórákat, majd valamennyien a koruknak megfelelő kisközösséget. S a konok, önfejtő szülők is rájöttek szépen lassan, néha a saját kárukon sem tanulva, hogy Isten jobban szereti őket, mint ők magukat. És elfészkelődtek az Ő feléjük is kinyújtott erős, meleg, biztonságos tenyerében.

A kis Zsuzsa Pasaréten kezdődött élete néhány év múlva színteret váltott: nagymamával, a szülőkkel és három testvérével együtt (mert a legnagyobb szerencsére kollégista volt már) az alföldi tanyavilágban találta magát egy halottaskamrában. Szerencsére élve, de kitelepítve és sok mindentől megfosztva. Iskolába ezért Mezőberényben kezdett járni (ekkor már házban laktak), ahol rengeteg volt a kitelepített és korszerűtlenül hazafias volt a tanító. Az 53-as politikai változás után Tahiba, majd Szentendrére költözhetek, Zsuzsa itt érettségizett 1964-ben. Ezután Kispesten lakott, majd 1974-ben az óbudai lakótelepre került a család, Zsuzsa könyvkereskedő iskolát végzett és könyvesboltban dolgozott. Esküvőjük 1976-ban a Péter-Pálban volt, előbb rokonoknál Mátyásföldön, majd megözvegyült édesanyjánál ismét Óbudán laktak. A család szaporodtával nagyobb lakás járt, így kerültek végül a Galagonya utcába.

Míg a gyerekek viszonylag megtalálták helyüket az életben és Újlakon, a házaspárt igencsak megrázta, amikor a rendszerváltás után Ferenc talajvizsgáló munkájára egyszer csak nem volt többé szükség. Igaz, egyéb munkaköröket betöltve áthidalta a nyugdíjig hiányzó éveket, azóta pedig mezőgazdasági tevékenységgel is igyekszik a család fenntartásához hozzájárulni. Isten-hitéhez nem kapcsolódik hozzá a hívó közösség iránti igény.

György atya biztatására Zsuzsa 1993-ban részt vett egy Szentlélek-semináriumon, és ennek köszöni teljes megtérését. Tagja lett a plébániai Magnificat imaközösségnek is, a hittantermek takarítását is elvállalta. Idegrendszere azonban, feltehetőleg az otthoni gondok miatt, kezdte felmondani a szolgálatot, és ezért ismételen neurológiai kezelésre és hosszas gyógyszer-kurákra szorult. Gyógyulását Isten után Németh Attila pszichiáternek köszöni.

Zsuzsa úgy érzi, feleségként is sokat kapott, de anyaként sem panaszkodhat, hiszen hamarosan harmadik lánya is diplomához jut, fia pedig sikeresen érettségizett. Néhány hete már anyósnak is tudhatja magát... Mint elmondta, az amerikai toronyházak elleni támadás sokkja óta rendszeresen együtt imádkoznak otthon a békéért. Újlakon tavasz óta újból takarít, de ezúttal már a templomot, ahol gyakori résztvevője a szentmiséknek is. *Elfészkelődik az Ő feléje is kinyújtott erős, meleg, biztonságos tenyerében...*

Sz. J.

Képviselőtestületünk legutóbbi üléséről

Kisboldogasszony napján az esti mise és a szokásos csütörtöki szentóra után kezdődött képviselőtestületünk őszi ülése. András atya és Lasetzky Frigyes beszámolt a tatarozási munkák állásáról. A plébániaépület felújítása ez évre befejeződött, a plébánosi lakás elkészült. A tanácsterem és az iroda rendbehozatalára viszont csak később lesz lehetőség, mivel a Főegyházmegyei Hivatal támogatása csak a plébánosi lakás helyreállítására volt elegendő, saját forrásaink pedig templomunk belső festésének befejezésére kellenek. Ebből a kórus és az alatta levő rész festése van meg hátra. Ezt a felújítási munkát a II. kerületi Önkormányzattól kapott, ill. a templomfestésre gyűjtött pénzből akarjuk fedezni. Továbbra is számítunk a hívek áldozatos támogatására.

A jövő évi terveket Fejérdy Tamás és András atya ismertette. A lourdes-i kápolnához oda illő kovácsoltvas rács elkészítését határozta el a testület. A liturgikus tér terveinek elkészítését Fejérdy Tamás vállalta Lasetzky Frigyes közreműködésével.

Ezután templomunk jubileumi „szent évének” előkészítéséről beszéltünk. A jubileumi év megnyitása 2005. november 30-án lesz. A megnyitóra készül a Dr. Török József – Legeza László által összeállított templomismertető könyvecske.

A hajléktalanok-koldusok templom körüli tarthatatlan viselkedésével kapcsolatban ugyan sok ötlet elhangzott, de megnyugtató megoldás nem született. Az ülést a Szentháromság dicsőítésével fejeztük be.

H. B. E.

Családi események

Megszületett: szeptember 24-én Bóné Gergely és Semsey Veronika második gyermeke, Kinga.

A keresztség szentségében részesült:

szeptember 3-án Varsányi Éva és Patocska Fanni Lili, 4-én Czeizer Dóra, 11-én Baljer Roxana, Joó Nóra Zsuzsanna, Dorogi Lili, Dorogi Lola, Dorogi Jenő, 17-én Fehér Laura Anna, 18-án Antonio Huascar Crespo, 25-én Bognár Botond Ferenc.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

szeptember 3-án Smaraglay Gábor és Perényi Viktória, valamint Ian Voetmann és Molnár Erika, 10-én Kelemen Sándor és Odor Tímea,

László Zoltán és Bíró Andrea, Kucsák László és Marosvári Katalin, Tanító Balázs és Konkoly Gabriella, Orbán Péter és dr. Dobai Zsófia, Bacsó Péter és Lendvai Nikolett, Koncz Levente és Gál Helga (a Budavári Nagyboldogasszony templomban), valamint Horváth Mihály és Mazgon Krisztina (a Szent Gellért templomban); 17-én Bunda Lajos és Burnyoczky Andrea, valamint Szabó Tamás és Vörös Andrea (a szaléziaknál), 24-én Fábíán Péter és Tóth Dóra, valamint Karalyos Gábor és Gergity Orsolya.

Halottaink:

Schmidt Miklósné (87), Baricz Béláné (85), Nagy Gézáné (92), Koncz Zoltánné (87), Matkó Andrásné (82), Pusztai Lajosné (81), Kalocsai Sándor (74), Szczepanik Miklós (62), Pach Ferencné (79), dr. Kárpáthy Livia (57), Sallós Rezsóné (82).

Újlaki galambok

A Szentírásban a galamb olajággal a csőrében a béke követeként, vagy fehéren, szelíden és alig észrevehetően a Szentlélek szimbólumaként jelenik meg. A mi galambjaink nem ilyenek. Beszabadulva a templomba kárt tesznek a szobrokban, festményekben, összepiszkítják az Úr házat, nem beszélve a szertartások alatti rendbontásról. Az elmúlt hetekben többször hirdette András atya, hogy *ne etessük a galambokat*, hiszen ideszoknak, bejönnek a templomba, vagy a környéket szennyezik. Kérjük az újlaki híveket, képviseljék ezt az álláspontot, segítsék templomunk tisztaságának és rendjének fenntartását!

H. S. E.

IGE-IDŐ

„Ne szomorkodjatok, hiszen az Úrban való öröm az erősségetek.” (Neh 8, 10b) Ezdrás fölolvassza a népnek Mózes törvénykönyvéből, majd ő, valamint Nehemiás, a leviták és a nép tanítói magyarázatot fűznek a hallottakhoz. E magyarázatban hangzik el a fenti mondat.

Kedves testvérek, az első kérdés szinte adja magát: valóban erősségünk az Úrban való öröm?! Egyáltalán: tudunk örülni? Megtaláljuk a mindennapok örömforrásait? Értékeljük mindazt, aminek örülhetünk, vagy fel sem tűnik a sok ajándék? Jól indul a napunk, ha madárdalra ébredünk? Rácsodálkozunk egy-egy szép virágra, rámosolygunk a szembejövő kisgyerekekre? Fölhívjuk szeretteinket csak azért, hogy ők is örüljenek? Örülünk-e mások örömének?

És ha tudunk örülni, vajon Isten ennek a forrása? Megelégszünk a természetes örömeinkkel, vagy a természetfeletti örömforráshoz igyekszünk? Ujjongó szívvel veszünk-e részt a szentáldozásban? Nyugodt derűvel szemléljük-e Isten humorát az életünkben? Örülünk azoknak, akiket Tőle kaptunk?

Mindig csodálkozom azon, mennyi szomorú, elkeseredett, folyton sóhajtozó keresztényt látni. Hogyan lehetséges ez, amikor a mi Urunk a remény forrása? Jézus Krisztus feltámadt, testvérek! Kell-e nagyobb örömhír, mint hogy életünk van és boldogok lehetünk? És ezzel a boldogsággal nem kell várunk – már most a miénk lehet! Ne szomorkodjatok tehát, hiszen az Úrban való öröm az erősségünk!

Jülling Erika

Eukarisztia

Az Eukarisztia a nagy hittitkok foglalatosa, a szentháromságos Isten titokzatos életáramlásának és túlradó önközlésének végállomása, a leereszkedő, teremtmény-szerető és teremtményszentelő Isten köztünk-lakásának záloga, szimbóluma és szerve... Amit Isten az ő kimeríthetetlen teremtmény-szeretében az embernek legfőbb kegyelméül szánt, ti. a maga legmélyebb és legédesebb élettitkának, szentháromságos, belső életének kijelentéseit és kiárasztását és az eszes teremtménynek ebbe a fogyhatatlan életbe való közvetlen részességét: azt a Fiú megváltó érdeme és szeretete a Szentlélek szárnyán az Eukarisztiába sugározza és sűríti bele és odahelyezi az emberek közé – nem vitára, hanem imádásra, nem kíváncsiskodásra, hanem életre. S az Egyház híven és következetesen vállalta és vallja az Eukarisztiának ezt a központi-ságát. Legsajátosabb életének, istenimádásának, istenbírásának és istenszolgálatának szívverése és valósulása, a legsajátosabb értelemben vett misztérium: a szentmise nem más, mint az Eukarisztia ünneplése. (Schütz Antal)

Az Eukarisztia Évét tudjuk magunk mögött, amikor tudatosan próbáltunk figyelni a Titokra: részt vettünk központi rendezvényeken, éltünk a meghirdetett teljes búcsú lehetőségével, előadásokat hallgattunk, de legfőképpen a szentmiséken és szentségimádásokon való részvételünkkel tettük ezt itt Újlakon is. És most szembetaláljuk magunkat azzal a problémával, hogy – figyelembe véve az erre vonatkozó egyházfegyelmi előírást, miszerint egy pap hétköznap egy, vasárnap három misét mondhat – templomunkban is csökkent a szentmisek száma. Nehéz ezt tudomásul venni, hiszen főleg azokat, akik minden nap szeretnének szentmisén részt venni, érzékenyen érinti e változás, mert munkaidejük vagy családi elfoglaltságuk talán nem teszi lehetővé, hogy a reggeli vagy éppen az esti szentmisére járjanak. De gondoljuk meg: csak erről van szó? Vagy talán túl kényelmesek vagyunk, és nem akarunk változtatni szokásainkon? Ennyi áldozatot már nem ér meg a szentmise?

A „minden rosszban van valami jó” igazsága itt is igaz lehet. Például a csütörtök reggeli szentmise hiányában az estin részt véve a szentségimádásba is bekapcsolódhatunk. Sőt, az esti szentmiséket megelőző rózsafüzér-imádság is mindenkinek lehetőség! Aki pedig eddig csak este járt szentmisére, és most eljön a reggelire pénteken, a szentmise után laudessel is dicsérheti az Urat.

Örülünk, hogy minden nap van szentmisénk, ha lemondás árán is, de részt vehetünk a legszentebb áldozatban! Éljük e kegyelmi lehetőséggel! Kérjük Urunk segítségét II. János Pál pápa imájával:

Maradj velünk, Urunk, Jézus, mert esteledik. / Te, aki az Atya dicsőségének örömteli világossága vagy, / Aki nem ismered sem a sötétséget, sem a naplementét, / Továbbra is légy isteni Útitársunk, / Aki elkíséri a keresztény népet / A világ és a történelem útjain, / Korunk árnyai és nyugtalanságai közepette, / Útravaló a zárándokúthoz, / Az egész emberiség számára a halhatatlan élet élő reménysége, / Te, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Havasi Edit

Egyházközségünk rendszeres programjai

Új miserend:

hétfő: 18⁰⁰
kedd: 6³⁰
szerda: 6³⁰
csütörtök: 18⁰⁰
péntek: 6³⁰
elsőpénteken 18⁰⁰ is
szombat: 18⁰⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és után, minden csütörtökön este 7-½ 8-ig, elsőpénteken du. 5-6 óráig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap: 11⁰⁰

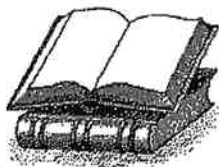
Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben (ld. külön cikkünket).

Kerámia szakkör gyermekeknek: minden héten csütörtökön du. 4-től ½ 6-ig a Szent István teremben.

Októberi naptár

Október hónapban minden hétköznap délután ¼ 6-kor együtt imádkozzuk a rózsafüzért a kápolnában.

1. Szo. Lisieux-i Szent Teréz
2. V. Teljes rózsafüzér ima ¼ 4-kor
4. K. Assisi Szent Ferenc
7. P. Rózsafüzér Királynője
8. Szo. Magyarok Nagyasszonya
11. K. Boldog XXIII. János pápa
15. Szo. Avilai Szent Teréz
17. H. Antiochiai Szent Ignác
18. K. Szent Lukács evangélista
23. V. Nemzeti ünnep, a 6 órai szentmisét az 56-os forradalom áldozataiért ajánljuk fel.
28. P. Szent Simon és Júdás Tádé apostolok

Gitáros misék a hónapban: 9-én és 30-án 9 órakor.

Hírek, hirdetések

- Ministránstanítás kezdődik október 9-én, vasárnap ½ 12-kor. Szeretettel várjuk a sekrestyébe az oltárszolgálatra vágyódó fiatalokat!
- Templomunkban szeptember 25-én az erdélyi árvízkárosultaknak rendezett országos gyűjtésen a hívek 285.000 forintot adakoztak.
- Frissen végzett biológus és német szakfordító (továbbá angol és latin nyelvvizsgálóval rendelkező volt piarista diák) állást keres. ☎: 06-20/806-8099, email: benedictus@freemail.hu
- Fiatal matektanáró korrepetálást vállal. ☎: 06-70/593-6852
- Nyugdíjas nő novembertől áprilisig munkát keres. ☎: 388-1787 vagy 06-22/471-535 vagy ☎: 06-20/946-5969.
- Rokkant fiatalember számítógépes távmunkát vállal. ☎: 335-0259

Betegek pasztorálása a Margit kórházban

György atya, majd Gyula atya távozását követően tovább folytatódik a Szent Margit kórház betegeinek lelki gondozása. Dr. Pintér Endre professzor úr és Dr. Majercsik Eszter főorvos asszony szorgalmazására Frank Pál szalézi atya vállalta el a betegek szentségekkel való ellátását, valamint szentmise bemutatását kedden és szombaton délután 4 órakor a gerontológiai osztályon. Segítő társai a szolgálatot évek óta végző asszonyok. Mint a főorvos asszony elmondta, az eddigi terem már szűknek bizonyult a misehallgatók befogadására, ezért a professzor úr azon fáradozik, hogy megoldják a szentmise kihangosítását az előtérben tartózkodók számára is.

Nyugdíjasklub

A társaság összejövetelei a nyár elmúltával tovább folytatódtak. Sajnálatos, hogy dr. Kálmán Mária a továbbiakban nem tudja a klub vezetését vállalni. Szakolczai Judit szívesen besegít a háziasszonyi teendőkhöz, vállalja a koordinálást, de a programok, előadások szervezéséhez a tagok és a többi hívő segítségét kéri. A klubtagok október első keddjén magánlakáson, a többi alkalommal (okt. 11., 18. és 25.) délelőtt tízkor a plébánián találkoznak, ahová új érdeklődőket is szeretettel várnak.

Régi szobrok újjá varázsolva

Október első napjaitól megszépült állapotában csodálhatjuk meg a Zsigmond téri Szentháromság szobrot. A Budapest Galéria megbízásából Szomolányi Péter szobrász-restaurátor irányítja a mintegy 2 millió forint értékű munkálatokat. Az időjárás viszontagságai és barbár rongálások az évek során jelentős károkat okoztak a műalkotásban, ahol a Szentháromság ábrázolását Szent István, Szent Imre, Szent József, az alsó fülkében pedig a Szeplőtelen Szűz alakja egészíti ki.

Az attribútumok és az aranyozott applikációk régi szépségükben kerülnek helyükre, reméljük ott is maradnak. A felújítás most elsősorban ezeknek és a vöröses kvarchomokkő szobroknak a helyreállítását célozta, de hátra van még az építmény javítása. Ezt pár éven belül alá kellene szigetelni, mert erős nedvesedések és kifagyások láthatók rajta.

Jobbágy Éva

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné,
dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András